

ikke destomindre gjøre mine Ytringer saa korte som muligt. Jeg skal begynde med at bede det ærede 2det Medlem for 3die Kred's (Tobiesen) om aldrig mere at udtale, hvad der er min Hovedbekjendelse. Dertil har det ærede Medlem ligesaa lidt nogen Bemyndigelse, som jeg troer, at han veed, hvad der er min Hovedbekjendelse med Hensyn til Kvindens Stilling. Jeg troer derhos heller ikke, at han har forstaaet ganske rigtig at fremstille Tankgangen i mine Ytringer. Jeg beraaber mig ikke i det ene Dieblik og i en Sag paa, at man ikke kan foretage et vist Skridt, fordi et lignende Skridt ikke er foretaget i en anden Sag, og saa i et andet Dieblik og i hin anden Sag paa, at det ikke kan foretages der, fordi det ikke er foretaget i den første Sag. Jeg har kun sagt, at der er og maa være en vis Sammenhæng og Consequents i Lovgivningen, som gjør, at Meget, der isoleret betragtet kan vise sig i et vist Lys, derimod viser sig i et andet Lys, naar man betragter det i dets Sammenhæng med andre Forhold. Jeg vil dernæst gjøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem, der stadig sætter for, at Kvinderne skulle have den heromhandlede Balmret, gjentagende har udtalt den Sætning, at Mændene i Reglen ere Indifferentister. Men hvis dette er Tilfældet, hvor kunne saa vi, der alle ere Mænd, her i det Hele tale med og stemme over et Anliggende som det, der her foreligger? Og hvad opnaaes der i saa Fald endvidere ved et Vædringsforslag som det foreliggende, hvorved nogle enkelte Kvinder faae Ret, ikke til at deeltage i selve Præstevalget, men kun til at have en vis Indflydelse med Hensyn til Valget af de Indifferentister, som skulle sidde i Sogneudvalget, der skal vælge Præsten? Dette synes dog at vise, hvor let saadanne Ord kunne henkastes uden egentlig Betydning. Naar det ærede Medlem fremdeles sagde, at jeg ikke kunde have nogen Mening om, hvad Kvinderne ønskede, idet de, saalænge man havde udelukket dem fra en vis Rettighed, jo ikke kunde ytre noget Vnske, men det først var, naar man aabnede dem Udgangen, at man fik at vide, hvad de ønskede, saa skal jeg dertil bemærke,

at jeg ikke har sagt, at der ikke mulig fremtidig vilde optaae Vnsker i saa Henseende, men jeg har kun sagt, at jeg indtil dette Dieblik ikke havde hørt, at saadanne Vnsker gjorde sig gjældende. Og dette er sikkert; det kan jeg sige med Sandhed. Jeg benægter ikke, at Andre kunne have hørt Enkelte ytre et saadant Vnske, men jeg benægter paa det Bestemteste, at der er et almindeligt Vnske tilstede, og at det er et Vnske, der er kommet frem i en saa stor Almindelighed, at man kan betegne det som et stærkt Vnske. Hvad den ærede Landsstingsmand sagde om, at han ofte havde bemærket, at Kvinderne i Sognene havde megen Interesse for, hvilken Præst de fik, er noget heelt forskjelligt fra, hvad der her er Tale om. En Kvinde kan meget godt ønske at faae en vis bestemt Præst og en god Præst, uden at hun derfor behøver at have noget Vnske om at være med til at afgjøre, hvem der skal være Præst. Endnu skal jeg slutteligen gjøre opmærksom paa en Omstændighed, som er af overmaade væsentlig Betydning med Hensyn til Vædringsforslaget, i Forhold til hvad man ønsker at opnaae. Man ønsker at opnaae, at Kvinderne, i det Ringeste de af dem, der ikke høre til den tjenende Stand, skulle kunne have Indflydelse paa Præstevalget. Men hvad vil blive Resultatet, hvis Vædringsforslaget vedtages? Man vil da have medtaget nogle ugifte Fruentimmer, medens alle gifte Huusmødre uden tvivl ifølge Vædringsforslaget ville blive udelukkede. Jeg kan nemlig, haade efter hvad jeg selv troer at vide og efter hvad der er blevet bekræftet af meget indsigtsfulde Jurister — jeg har to saadanne ved min Side — ikke antage Andet, end at gifte Koner ikke kunne siges at have nogen egen Huusstand, idet Huusstanden er Mandens. Hvis vi altsaa vedtage Vædringsforslaget, saa ville alle gifte Koner blive udelukkede. Det foreliggende Lovforslag giverENTERne en vis Ret, men den Tilføining, som tilsigtes gjort ved Vædringsforslaget, og som siges at ville løfte Kvinden, vil kun medføre, at nogle ugifte Kvinder med egen Huusstand komme til forresten at repræsentere hele Kvindesjønnet. Samtidig med at man just taler om, at ikke Kvin-